

Nr 184

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av §§ 1 och 4 förordningen den 15 november 1912 (nr 298) om provianteringsfrilager, m. m.; given Stockholms slott den 18 mars 1955.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till

1) förordning om ändrad lydelse av §§ 1 och 4 förordningen den 15 november 1912 (nr 298) om provianteringsfrilager;

2) förordning om ändrad lydelse av 5 § tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316);

3) lag om ändrad lydelse av 36 § lagen den 11 juni 1943 (nr 346) angående statsmonopol å tillverkning och import av tobaksvaror; samt

4) förordning med särskilda bestämmelser angående behandling i tullhänseende av rusdrycker, som införas eller disponeras av aktiebolaget Vin- & spritcentralen.

GUSTAF ADOLF

Per Edvin Sköld

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås, att provianteringsfrilager skall få inrättas jämväl å annan ort än stad med distrikttullanstalt eller avdelning därav samt att svenskt fartyg, som är under byggnad i utlandet, skall få utrustas från provianteringsfrilager utan erläggande av tull. Vidare förordas — med hänsyn till att de nya skeppsmättningsreglerna medfört en sänkning av fartygens beräknade nettodräktighet — att rusdrycker skall från provianteringsfrilager få utlämnas till fartyg, under villkor, att fartygets dräktighet icke understiger sjuttiofem ton. I anslutning till den nya rusdryckslagstiftningen föreslås vissa ändringar i provianteringsfrilagersförordningen, tulltaxeförordningen och tobaksmonopollagen. Slutligen förordas förenklade regler för behandling i tullhänseende av rusdrycker, som införes eller disponeras av aktiebolaget Vin- & spritcentralen.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av §§ 1 och 4 förordningen den 15 november 1912 (nr 298) om provianteringsfrilager

Härigenom förordnas att §§ 1 och 4 förordningen den 15 november 1912 om provianteringsfrilager¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

Nuvarande lydelse:

§ 1.

1. Från utrikes — — — ägare (provia^{nter}ingsfrilager).

Rätt till provianteringsfrilager för proviantering och utrustning av fartyg må åtnjutas endast i sådan vid saltsjön eller inlandsvatten belägen stad med distrikttullanstalt eller avdelning därav, som av Konungen erhållit särskilt tillstånd därtill. Sådant tillstånd må ej meddelas med mindre staden förbundit sig avstå från hamnavgifter för fartyg, som anlöper stadens hamn allenast för att intaga proviant, kol eller skeppsförnödenheter för fartygets behov men utan att därstädes intaga annat gods eller lossa.

Rätt till — — — sådan rätt.

2. Rusdrycker ävensom maltdrycker av tredje klassen, som uppläggas å provianteringsfrilager, skola där förvaras under såväl tullverkets som ägarens lås.

Föreslagen lydelse:

§ 1.

1. Från utrikes — — — ägare (provia^{nter}ingsfrilager).

Rätt till provianteringsfrilager för proviantering och utrustning av fartyg må åtnjutas endast i sådan vid saltsjön eller inlandsvatten belägen ort, som av Konungen erhållit särskilt tillstånd därtill. Sådant tillstånd må ej meddelas med mindre den för orten gällande taxan å hamnavgifter innehåller sådana bestämmelser, att rätt till befrielse från hamnavgifter föreligger för fartyg, som anlöper ortens hamn allenast för att intaga proviant, kol eller skeppsförnödenheter för fartygets behov men utan att därstädes intaga annat gods eller lossa. För ort, som ej är stad med distrikttullanstalt eller avdelning därav, må tillstånd, som ovan sagts, meddelas endast om rätten till provianteringsfrilager finnes kunna utövas å orten utan olägenhet för tullverket.

Rätt till — — — sådan rätt.

2. Rusdrycker, som uppläggas å provianteringsfrilager, skola där förvaras under såväl tullverkets som ägarens lås.

¹ Senaste lydelse av §§ 1 och 4 se 1948:139.

Nuvarande lydelse:

§ 4.

Från provianteringsfrilager må gods, fördelat i större eller mindre partier, för proviantering eller utrustning utlämnas till fartyg eller luftfartyg, under villkor,

beträffande fartyg, att dess dräktighet icke understiger det tontal, som av Konungen i sådant avseende bestämts vid meddelandet för *staden* av tillstånd till åtnjutande av provianteringsfrilagersrätt, eller, där fråga är om utlämning av rusdrycker, *ett-hundra ton*, och,

såvitt angår luftfartyg, att detsamma användes i yrkesmässig trafik samt i övrigt i fråga om storlek och användning uppfyller de villkor, som av Konungen i sådant avseende bestämts vid meddelandet av tillstånd till åtnjutande av provianteringsfrilagersrätt.

Såsom villkor — — — belägen fiskeplats.

Föreslagen lydelse:

§ 4.

Från provianteringsfrilager må gods, fördelat i större eller mindre partier, för proviantering eller utrustning utlämnas till fartyg eller luftfartyg, under villkor,

beträffande fartyg, att dess dräktighet icke understiger det tontal, som av Konungen i sådant avseende bestämts vid meddelandet för *orten* av tillstånd till åtnjutande av provianteringsfrilagersrätt, eller, där fråga är om utlämning av rusdrycker, *sjuttiofem ton*, och,

såvitt angår luftfartyg, att detsamma användes i yrkesmässig trafik samt i övrigt i fråga om storlek och användning uppfyller de villkor, som av Konungen i sådant avseende bestämts vid meddelandet av tillstånd till åtnjutande av provianteringsfrilagersrätt.

Såsom villkor — — — belägen fiskeplats.

Utän hinder av vad i föregående stycke sägs må gods överföras från provianteringsfrilager till svenskt fartyg under byggnad å utrikes ort.

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1955.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 5 § tulltaxeförordningen

den 4 oktober 1929 (nr 316)

Härigenom förordnas, att 5 § tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929¹ skall i nedan angivna delar erhålla ändrad lydelse på sätt framgår av det följande.

Nuvarande lydelse:

5 §.

Tullfrihet åtnjutes för:

Föreslagen lydelse:

5 §.

Tullfrihet åtnjutes för:

d) gångkläder, sängkläder och andra för personligt bruk avsedda

¹ Senaste lydelse av 5 § d) och e) se 1952:707.

Nuvarande lydelse:

förnödenheter, tillhöriga resande eller å transportmedel anställda personer, i den mån Konungen därom förordnar; dock skall i fråga om rätt att tullfritt medföra färdiga tobaksvaror och cigarretpapper, *rusdrycker samt exportöl* gälla vad särskilt stadgas;

e) andra av resande medförda varor än i d) sägs till ett sammanlagt värde av högst 275 kronor, i den mån Konungen därom förordnar, ävensom av resande, hemmahörande i utomeuropeiskt land, medförda och för återutförsel avsedda rese-souvenirer till ett sammanlagt värde av högst 2 500 kronor; dock skall i fråga om rätt att tullfritt medföra färdiga tobaksvaror och cigarretpapper, *rusdrycker samt exportöl* gälla vad särskilt stadgas;

Föreslagen lydelse:

förnödenheter, tillhöriga resande eller å transportmedel anställda personer, i den mån Konungen därom förordnar; dock skall i fråga om rätt att tullfritt medföra färdiga tobaksvaror och cigarretpapper *samt rusdrycker* gälla vad särskilt stadgas;

e) andra av resande medförda varor än i d) sägs till ett sammanlagt värde av högst 275 kronor, i den mån Konungen därom förordnar, ävensom av resande, hemmahörande i utomeuropeiskt land, medförda och för återutförsel avsedda rese-souvenirer till ett sammanlagt värde av högst 2 500 kronor; dock skall i fråga om rätt att tullfritt medföra färdiga tobaksvaror och cigarretpapper *samt rusdrycker* gälla vad särskilt stadgas;

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1955.

Förslag

till

**lag om ändrad lydelse av 36 § lagen den 11 juni 1943 (nr 346)
angående statsmonopol å tillverkning och import av tobaksvaror**

Häri genom förordnas, att 36 § lagen den 11 juni 1943 angående statsmonopol å tillverkning och import av tobaksvaror skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

Nuvarande lydelse:

36 §.

Till riket inkommen vara, som enligt denna lag ej må införas, må, därest den icke är att enligt lagen om straff för olovlig varuinförsel anse såsom olovligen införd, av varuägaren återutföras. Sker ej återutförsel, skall med varan förfaras på sätt Konungen förordnar.

Föreslagen lydelse:

36 §.

Till riket inkommen vara, som enligt denna lag ej må införas, må, därest den icke är att enligt lagen om straff för olovlig varuinförsel anse såsom olovligen införd, av varuägaren återutföras *i enlighet med de föreskrifter generaltullstyrelsen äger meddela*. Sker ej återutförsel, skall med varan förfaras på sätt Konungen förordnar.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1955.

Förslag

till

förordning med särskilda bestämmelser angående behandling i tullhänseende av rusdrycker, som införs eller disponeras av aktiebolaget Vin- & spritcentralen

Härigenom förordnas, att i fråga om behandlingen i tullhänseende av rusdrycker, som införs eller disponeras av aktiebolaget Vin- & spritcentralen, följande särskilda bestämmelser skola gälla utan hinder av vad mot desamma stridande är stadgat.

1 §.

Rusdrycker, som av aktiebolaget Vin- & spritcentralen införs från utrikes ort och anmälas till direkt förtullning må av bolaget utbekommas från tullverket utan att den myckenhet, som skall läggas till grund för beräkning av tull för varan, dessförinnan blivit av tullverket utränt. Det åligger bolaget att i den ordning Kungl. Maj:t bestämmer erlagga belöpande tull för varan.

2 §.

Inom riket tillverkade eller tidigare förtullade rusdrycker må uppläggas å provianteringsfrilager.

3 §.

För rusdrycker, som i 1 § avses, må vid utförsel, uppläggning å provianteringsfrilager eller försäljning till den, som enligt särskilt stadgande äger åtnjuta tullfrihet för varor, vilka inkomma från utlandet, åtnjutas befrielse från tull eller återbäring av erlagd tull.

4 §.

Kungl. Maj:t eller, efter Kungl. Maj:ts bemyndigande, generaltullstyrelsen äger utfärda de ytterligare föreskrifter, som erfordras för tillämpningen av denna förordning.

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1955.

Genom förordningen upphäves förordningen den 15 maj 1952 (nr 305) med särskilda bestämmelser angående aktiebolaget Vin- & spritcentralens tullnederlagsrörelse, dock att sistnämnda förordning skall äga tillämpning i fråga om gods som av bolaget före nämnda dag anmälts till uppläggning å tullnederlag.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 18 mars
1955.*

N ä r v a r a n d e:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM, LINDSTRÖM, LANGE.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anmäler chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld, fråga om *utvidgad rätt att inrätta provianteringsfrilager, m. m.* samt anför därvid följande.

I. Utvidgad rätt att inrätta provianteringsfrilager, m. m.

Gällande bestämmelser

Enligt § 1 mom. 1 förordningen den 15 november 1912 (nr 298) om provianteringsfrilager kan provianteringsfrilager nu inrättas endast i sådan vid saltsjön eller inlandsvatten belägen stad med distrikttullanstalt eller avdelning därav, som av Kungl. Maj:t erhållit särskilt tillstånd därtill. Vidare gäller enligt § 4 förordningen, bland annat, att provianteringsfrilagersgods må för proviantering eller utrustning utlämnas till fartyg eller luftfartyg endast under villkor, att fartyget eller luftfartyget utklarerat till utrikes ort, vare sig direkt eller via en eller flera andra svenska orter, eller ock befinner sig på resa mellan utrikes orter. Jämlikt sistnämnda paragraf äger emellertid Kungl. Maj:t att, vid meddelande av tillstånd till provianteringsfrilagersrätt, medgiva att rätt att från provianteringsfrilager intaga gods jämväl må tillkomma fartyg eller luftfartyg, vilket inkommit från utrikes ort med destination till annan svensk ort, eller med vederbörligt svenskt mätbrev försett däckat fiskefartyg, vilket skall avgå till i Nordsjön eller därbortom belägen fiskeplats.

Generaltullstyrelsens förslag

Generaltullstyrelsen har i skrivelse den 25 september 1954 hemställt *dels* att § 1 mom. 1 förordningen erhåller sådan ändrad lydelse, att rätt till provianteringsfrilager under vissa förutsättningar skall få åtnjutas även å ort,

som icke är stad med distrikttullanstalt eller avdelning därav, dels ock att § 4 förordningen ändras på så sätt att svenskt fartyg som är under byggnad i utlandet, skall få utrustas med å frilager i Sverige liggande gods utan erläggande av å godset belöpande tull.

Beträffande den ifrågasatta ändringen av § 1 mom. 1 förordningen har styrelsen anfört i huvudsak följande.

Under senare år hade vid flera tillfällen förfrågningar gjorts hos styrelsen angående möjligheterna att inrätta provianteringsfrilager i vissa uthamnar, som icke vore städer med distrikttullanstalt eller avdelning därav. Härvid hade varit fråga om hamnar på Norrlandskusten samt på Gotland. Vidare hade stadsfullmäktige i Oxelösund, där tullkammare eller avdelning därav icke funnes inrättad, anhållit om provianteringsfrilagersrätt för staden. Provantering av fartyg i uthamnar, varom nu vore fråga, med frilagersgods skedde för närvarande genom överföring av gods från frilager i närbelägen stad med distrikttullanstalt. För sådan överföring erfordrades särskilt medgivande av Kungl. Maj:t. Dylikt medgivande plägade lämnas provianteringsfrilagershavare för en tid av fem år åt gången. Överföring till fartyg å ort, belägen utom det tulldistrikt, inom vilket frilagret vore beläget, medgaves i allmänhet icke. Inrättande av provianteringsfrilager i vissa uthamnar med mera omfattande sjöfart skulle otvivelaktigt vara till gagn såväl för därav berörda rederier som för näringsidkare å orten. Även för tullverkets del skulle en sådan anordning vara till fördel, då tullkontrollen i vissa fall skulle förenklas. Det förutsattes emellertid, att rätt till provianteringsfrilager skulle medgivas allenast beträffande ort, där sjöfarten vore av sådan omfattning och där eljest sådan tullbevakning funnes anordnad, att rätten kunde utövas utan olägenhet för tullverket.

Vad angår den föreslagna ändringen i § 4 förordningen har generaltullstyrelsen framhållit att Kungl. Maj:t på grund av nu gällande föreskrifter icke hade kunnat bifalla av Rederiaktiebolaget Svenska Lloyd och Aktiebolaget Broströms Linjeagentur gjorda ansökningar om rätt att från bolagens provianteringsfrilager i Göteborg överföra vissa varor till fartyg, som å utrikes ort varit under byggnad för nämnda bolags respektive för det till Broströmskoncernen anslutna Aktiebolaget Svenska Amerika Liniens räkning.

Departementschefen

Då de föreslagna ändringarna i provianteringsfrilagersförordningen synes kunna innebära vissa fördelar för sjöfarten och även eljest kan vara till gagn, har jag icke något att erinra mot förslaget. Jag tillstyrker sålunda de föreslagna ändringarna av § 1 mom. 1 och § 4 i provianteringsfrilagersförordningen.

I detta sammanhang torde också böra upptagas frågan om rätten att från provianteringsfrilager utlämna rusdrycker till fartyg. Enligt § 4 provianteringsfrilagersförordningen må rusdrycker utlämnas till fartyg endast om fartygets dräktighet icke understiger etthundra ton. Från och med den 1 ja-

nuari 1955 gäller nya mättningsregler för fartyg. Dessa regler har medfört, att den beräknade nettodräktigheten för fartyg kommit att nedgå till i genomsnitt 77 å 78 procent av de tidigare nettodräktighetstalen. Den ifrågavarande 100-tonsgårnsen i § 4 har därför medfört, att rätten att utlämna rusdrycker från provianteringsfrilager upphört såvitt angår utlämning till fartyg, vilkas dräktighet genom mättningsreformen kommit att nedgå under etthundra ton. Detta gäller visserligen endast ett begränsat antal fartyg, men då vid införandet av de nya mättningsreglerna principen varit att den ändring i fartygens tontal som dessa regler medförde icke skulle rubba dittillsvarande förmåner och skyldigheter, torde ifrågavarande tontalsgräns böra jämkas så att gränsen återställes till det reella läge den hade före mättningsreformen. Jag förordar därför att § 4 provianteringsfrilagersförordningen får det ändrade innehållet att från provianteringsfrilager rusdrycker må utlämnas till fartyg, under villkor, att fartygets dräktighet icke understiger sjuttiofem ton.

II. Vissa av den nya rusdryckslagstiftningen föranledda författningsändringar

Enligt stadgande i § 1 mom. 2 förordningen den 15 november 1912 (nr 298) om provianteringsfrilager skall rusdrycker ävensom maltdrycker av tredje klassen, som uppläggas å provianteringsfrilager, där förvaras under såväl tullverkets som ägarens lös.

5 § d) och e) tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929, nr 316 (senaste lydelse av 5 § d) och e) se förordningen den 21 november 1952, nr 707). innehåller föreskrifter om tullfrihet för varor, medförda av resande eller å transportmedel anställda personer. I fråga om rätt att tullfritt medföra färdiga tobaksvaror och cigarrettpapper, rusdrycker samt exportöl hänvisas i författningsrummen till vad därom särskilt stadgas.

Enligt 1 § rusdrycksförsäljningsförordningen den 26 maj 1954 (nr 521), vilken träder i kraft den 1 oktober 1955, omfattar begreppet rusdrycker även starköl. Vad som är att hänföra till starköl anges i sin tur i 3 § förordningen den 15 december 1939 (nr 887) angående tillverkning och beskattning av maltdrycker (senaste lydelse av paragrafen se förordningen den 26 maj 1954, nr 524). Jämlikt sistnämnda paragraf omfattar maltdrycker av tredje klassen eller starköl sådana maltdrycker, vilkas alkoholhalt överstiger två och åtta tiondels viktprocent. Genom 1954 års rusdrycksförsäljningsförordning upphäves bland annat förordningen den 1 juni 1923 (nr 141) angående förbud mot införsel till och försäljning inom riket av exportöl. Enligt sistnämnda förordning förstås med exportöl alla maltdrycker som enligt förordningen angående tillverkning och beskattning av maltdrycker är att hänföra till tredje klassen.

Med hänsyn till den definition på begreppet rusdrycker, som meddelats i den nya rusdrycksförsäljningsförordningen, förordar jag att nyssnämnda stadganden i § 1 mom. 2 förordningen den 15 november 1912 (nr 298) om provianteringsfrilager och 5 § d) och e) tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316) ändras på så sätt att uttrycken »rusdrycker ävensom malt-drycker av tredje klassen» och »rusdrycker samt exportöl» ersättes med ordet »rusdrycker».

Slutligen torde bestämmelsen i 36 § tobaksmonopollagen om återutförsel av tobaksvaror givas samma formulering som motsvarande stadgande i 86 § 1 mom. i 1954 års rusdrycksförsäljningsförordning.

III. Behandlingen i tullhänseende av rusdrycker, som införes eller disponeras av aktiebolaget Vin- & spritcentralen

Gällande bestämmelser

Förordningen den 15 maj 1952 (nr 305) med särskilda bestämmelser angående aktiebolaget Vin- & spritcentralens tullnederlagsrörelse tillkom i syfte att med avseende å tullklareringen av bolagets importvaror genomföra en förenkling utan förfång för tullbeskattningen. Förordningen innebär tillämpning av ett system, enligt vilket all den trafik som äger rum med bolagets importvaror sker över tullnederlag, därvid bolaget övertager tullverkets löpande bestyr med detaljbokföring och varukontroll ävensom svarar för beräkning och inbetalning av tullavgifter. Förordningens stadganden innebär emellertid även avvikelser från vad i allmänhet gäller i fråga om omfattningen av tullnederlagsrätten. Denna rätt som enligt tullagstiftningen eljest är begränsad till att avse endast gods, som införts till tullområdet, har nämligen i förordningen utsträckts till att omfatta även inom riket tillverkad vara, som upplägges på tullnederlag för vissa ändamål, nämligen för utförsel, för överföring till provianteringsfrilager eller för försäljning till den, som enligt särskilt stadgande äger åtnjuta tullfrihet för varor, som inkommer från utlandet. Nyssnämnda möjlighet att överföra inom riket tillverkad vara till provianteringsfrilager innebär avvikelser från eljest gällande bestämmelser om provianteringsfrilager såtillvida att § 1 i Kungl. Maj:ts förordning den 15 november 1912 (nr 298) om provianteringsfrilager förutsätter att varan skall ha införts från utrikes ort.

Generaltullstyrelsens förslag

I skrivelse till generaltullstyrelsen den 14 februari 1955 har *aktiebolaget Vin- & spritcentralen* framlagt förslag om vissa ändringar i ovannämnda förordning den 15 maj 1952 (nr 305) och tillika hemställt att styrelsen måtte hos Kungl. Maj:t utverka de erforderliga ändringarna. Enligt förslaget skulle systemet med förtullning över tullnederlag bibehållas, men bolaget skulle i

fortsättningen icke redovisa oförtullade varor. Från utlandet införda varor skulle sålunda efter tulltaxeringen utan dröjsmål förtullas. Härigenom skulle vinnas att lagerbokföringen förenklades till att avse endast förtullade varor.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 4 mars 1955 har *generaltullstyrelsen* framlagt förslag i ärendet. Därvid har styrelsen meddelat, att det efter överläggningar med bolaget befunnits att bolagets rationaliseringssträvanden kunde tillgodoses efter riktlinjer som delvis avveke från dem bolaget föreslagit i förenämnda skrivelse den 14 februari 1955. I enlighet härmed hade inom styrelsen upprättats förslag till ny förordning, avsedd att ersätta förordningen den 15 maj 1952 (nr 305) angående aktiebolaget Vin- & spritcentralens tullnederlagsrörelse. Generaltullstyrelsen anför.

Styrelsens förslag — som utgör en ytterligare förenkling i fråga om behandlingen i tullhänseende av rusdrycker, som importeras eller tillverkas av bolaget — innebär till sina grundprinciper, att bolaget utöver tidigare medgiven befrielse från tulltaxering av importvaror medges viss tids tullkredit utan anlitande av tullnederlag, rätt att å provianteringsfrilager direkt upplägga såväl inom riket tillverkad som förtullad vara samt rätt till befrielse från tull eller återbäring av erlagd tull utan hinder av härför i allmänhet gällande formella förutsättningar. Dispositionsrätten över av bolaget importerade eller tillverkade rusdrycker skulle alltså ej längre vara beroende av varans uppläggning å tullnederlag. Med hänsyn till bolagets statliga ställning torde någon vägande invändning ej kunna göras mot de av styrelsen nu föreslagna ytterligare förenklingarna beträffande tullverkets befattning med bolagets rörelse.

Styrelsen hänvisar till en skrivelse från aktiebolaget Vin- & spritcentralen av den 4 mars 1955 i vilken bolaget förklarar sig icke ha något att erinra mot den av styrelsen föreslagna nya regleringen i tullhänseende av bolagets rörelse.

Departementschefen

Det synes mig vara av vikt att regleringen i tullhänseende av Vin- & spritcentralens rörelse i görligaste mån förenklas därest så kan ske utan förfång för tullbeskattningen. Det av generaltullstyrelsen framlagda av bolaget tillstyrkta förslaget i ämnet finner jag ändamålsenligt och väl ägnat att tillgodose önskemålet om ytterligare förenklingar. Med hänsyn till bolagets ställning såsom statsägt företag bör enligt mitt förmenande den ifrågasatta omläggningen, varken ur kontrollsynpunkt eller eljest, medföra någon olägenhet i fråga om tullbeskattningen. Jag tillstyrker sålunda att förslaget genomföres.

IV. Departementschefens hemställan

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att antaga följande inom finansdepartementet upprättade förslag till

1) förordning om ändrad lydelse av §§ 1 och 4 förordningen den 15 november 1912 (nr 298) om provianteringsfrilager,

2) förordning om ändrad lydelse av 5 § tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316),

3) lag om ändrad lydelse av 36 § lagen den 11 juni 1943 (nr 346) angående statsmonopol å tillverkning och import av tobaksvaror, samt

4) förordning med särskilda bestämmelser angående behandling i tullhänseende av rusdrycker, som införas eller disponeras av aktiebolaget Vin- & spritcentralen.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Harald Häggquist